

בראתי יצר הרע ובראתי

# תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

שבת קודש פרשת נשא SHABBOS PARSHAS NASO

יב' סיון תשנ"ח JUNE 6, 1998

לכל זמן ועת .....

מנחה/הדלקת נרות - 7:00\* שקיעה/יום השבת - 8:26  
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:34 צאת הכוכבים/מעריב - 9:16  
זמן קריאת שמע/גר"א - 9:10 לשיטת רבינו תם - 9:38  
הדלקת נרות אין לאחר מזמן עצם קבלת השבת (משיאמר מזמור שיר) - בערך 7:25

## מדעת עליון

איש או אשה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה' וכו' (ו-ב)

יש להביא כאן הרמב"ם המפורסם "דרך ברייתו של אדם להיות נמשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו, ונוהג במנהג אנשי מדינתו". הנה אין זה מנהג העולם, אלא זוהי "דרך ברייתו של אדם" - הוי אומר שהסתכלות ברע אין כ"כ חסרון מחמת החשש שילמד אדם ממראה עיניו, אלא מפני שטבע הוא באדם להיות נמשך אחר הרע. כשם שכל דבר שטמון בו כח האש, כאשר מקרבים אליו אש חיה הוא מתלהב ונדלק, כך כל אדם בשעה שרואה מעשה רע, מתעורר כח הרע שבו ומתלהב לפעול גם הוא את הרע ההיא.  
ע"ז אמר הג"ר ראובן גרוזובסקי זצ"ל לתלמידיו בישיבת "תורה ודעת", שחושבים אנו שאין לנו מה לחשוש, שלא נלמד מאנשי מדינתנו - הכושים השפלים, וכדומה. אבל האמת היא אינו כן, שאדם מ"דרך ברייתו" לומד רע מכל אחד, והיינו טבע ברייתו. זו הסיבה שקבעה לנו התורה הכלל ש"כל הרואה סוטה בקלקולה יזיר עצמו מן היין" - שכן ההשפעה הרעה מראייתה היא בלתי נמנעת, ועליו להנזר כעת ביתר שאת.

נמצאנו לומדים מכאן יסוד חשוב, שכל עובר עבירה הוא בבחינת חוטא ומחטיא. ולא אך משום גרמא בלבד כשאחרים ילמדו ממעשיו, רק ממש כרשע עריץ התוקף את חבריו וכופהו לדבוק בדרכו ולחטוא כמותו. כי הר' חוק הטבע הוא שראיית החטא משפעת.

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וגו' (ז-א)

הנה רש"י מביא כאן את דברי המדרש וז"ל כלות כתיב (רצה לומר, כלות

ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם וגו' (ו-כז)

Rashi explains this Possuk by saying that הקב"ה will bless Bnei Yisroel by agreeing with the blessings of the Kohanim. However, why was there a need, altogether, for the Kohanim to bless ישראל if Hashem agrees anyway?

R' Asher ZT"L of Karlin explains that Hashem could bless Bnei Yisroel himself. However, Hashem also sees all that is hidden, including the wealthy man who strays from the righteous path and therefore, would not want to bless this man with further wealth. The kohain, on the other hand, does not see that which is hidden to man and cannot foresee the future. He will not repress his Berachah. For this reason Hashem instructs the Kohanim to bless ישראל בני, for even though the blessing may not bring this man to good behavior, nevertheless, he will still agree to the Kohain's Berachah.

## הלכה ברורה בענין ברכות הבאים בתוך הסעודה

All foods eaten during a meal for the purpose of becoming satiated are exempt from a ברכה ראשונה through the המוציא. If, however, one is eating fruit (raw or cooked) or a "שהכל" food (such as ice cream or candy) as a dessert, he must make a ברכה ראשונה. Furthermore, even if one is eating these foods in the middle of the meal, he must make a Berachah, if they are being eaten for a dessert-like purpose. This is very applicable in a situation where one makes a המוציא and begins his Shabbos seudah at home, and then goes to a "Kiddush" somewhere else. If he eats sweets or filled מזונות (such as a cheese danish, cheesecake, or pie) he is obligated to make a Berachah.

OUR FATHER AND GRANDFATHER לעילוי נשמת

ר' אברהם יוסף שמואל אלתר בן ר' טוביה קורץ

טז' סיון - ON THE FIRST YAHRZEIT OF HIS PETIRAH  
עליה AND HE SHOULD HAVE AN נשמה THAT HIS יה"ר  
WILL BE A מליץ יושר FOR US AND ALL OF  
THE KURZ FAMILY, QUEENS, NY

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

added, "Besides, where does it say anywhere in the Torah that by carrying the Aron on one's shoulders, he is extending extra respect and glory to a great Tzaddik who has passed on to the next world?"

"We find it clearly in this week's Parshah," cried R' Yechiel, the Rebbe of Alexander, without hesitation, "By the *הת קהת*, the Possuk tells us *"כי עבודת הקודש עליהם בכתף ישאו"* - *For the holy work is upon them, on their shoulders should they carry it*. This Possuk is teaching us a great lesson *בדרך רמז* - in a hidden manner. *"כי עבודת הקודש עליהם"* - A Gadol Hador who takes upon himself the *עול* of Torah and Mitzvos, the *עבודת הקודש*, for him *"בכתף ישאו"* - He should be carried on shoulders even after his death!" The Rov of Warsaw was astounded by this insight and allowed the Vorker Rebbe to be carried, by his pupils, to the *הקברות* בית.

## **TORAH GEMS**

This Shabbos is distinguished in two ways: We read Parshas Naso this Shabbos, but it is also familiarly known as "the Shabbos after Shavuos". The question is raised: Why don't we call the other *שבתות* that come right after Yomim Tovim (Pesach and Succos) by the name of the recent Yom Tov? Why only the "Shabbos after Shavuos"?

R' Mordechai Shalom Friedman, the Boyaner Rebbe, answers that when the Bnei Yisroel were *עולה רגל* three times a year, the *שלחן* upon which lay the *לחם הפנים*, was raised before the pilgrims and they were told, "See how beloved Bnei Yisroel are to Hashem, who constantly performs miracles for them." The Lechem Hapanim was always hot and fresh as the day they were baked for the previous Shabbos, even when they were removed from the table a week later.

Being that Pesach and Succos both last a full week, it was possible for the pilgrims to witness this great miracle from start to finish. However, Shavuos was just one day, so how could Bnei Yisroel witness and show their children this great *נס*? They would, therefore, stay over an extra *שבת* in Yerushalayim so they could see with their very own eyes the great miracle of the *לחם הפנים*, which was removed from the *שלחן* while still hot. This extra *שבת* became renowned as "the Shabbos after Shavuos".

בפתי"ח ולא כלות בשו"א) כלומר, יום הקמת המשכן היו בני ישראל ככלה הנכנסת לחופה עכ"ל. ולזה הוסיף *מִרְן הַגִּי'ר אֶלְעָזָר מִנַּחֵם מִן שֶׁךְ שְׁלִיט"א* ביאור, שביום זה השלים משה רבינו את המשכן, אולם כידוע אצל יהודים אין סיום והשלמה בכלל, כי דוקא אז כשנשלם בנין המשכן, עתה היא ההתחלה של חיים חדשים ועבודת ה' מיוחדת ומיוחדת, וכגון לגבי הקרבת הקרבנות והקטרת וכו'. וזהו המשל לכלה הנכנסת לחופה, אשר החופה לגבי הכלה אין זה רק סיום לחיי הנעורים, אלא היא בעיקר ראשית ופתיחה של חיים חדשים עם בעלה, בהיות שהיא אשת איש ובמשפחתה החדשה. וזהו הכלל הגדול בתורה, שלעולם אין גמר, רק הכל הוא פרוזדור לעליה נוספת ובלתי פוסקת מעלה מעלה.

## **מעשה אבות....סימן לבנים**

**ולבני קהת לא נתן כי עבודת הקודש עליהם בכתף ישאו וכו' (ז-ט)**

In the year 1868 (תרכ"ח), the city of Warsaw was known for its medical prowess and reputable doctors. For this reason, the Rebbe, **R' Menachem Mendel of Vorka ZT"L** came to the city to seek medical treatment for his numerous ailments. However, no treatment that was administered was successful and soon after his arrival in the city, his weakened body succumbed to his sicknesses and on *טז' סיון תרכ"ח* the Rebbe passed on to the *האמת* עולם.

The custom of Warsaw in those days was that the Aron of every *נפטר* was to be placed on a wagon and driven out to the cemetery followed by the funeral procession, instead of individuals carrying the Aron all the way to the *הקברות* בית. One of the great talmidim of the Rebbe of Vorka, **R' Yechiel Danziger ZT"L of Alexander**, was opposed to this method of transporting his Rebbe's Aron to the cemetery for he felt that this was displaying a lack of proper *כבוד* as befitting the great Tzaddik. He quickly ran to the house of the Rov of Warsaw and tried to impress upon him the importance of allowing him and his fellow talmidim to carry their Rebbe's Aron on their shoulders.

The Rov well knew of the Vorker Rebbe's greatness, however, he still maintained that such was the *מנהג המקום*, for the Aron to be driven on a wagon, and was hesitant to allow an exception even in this case. He then